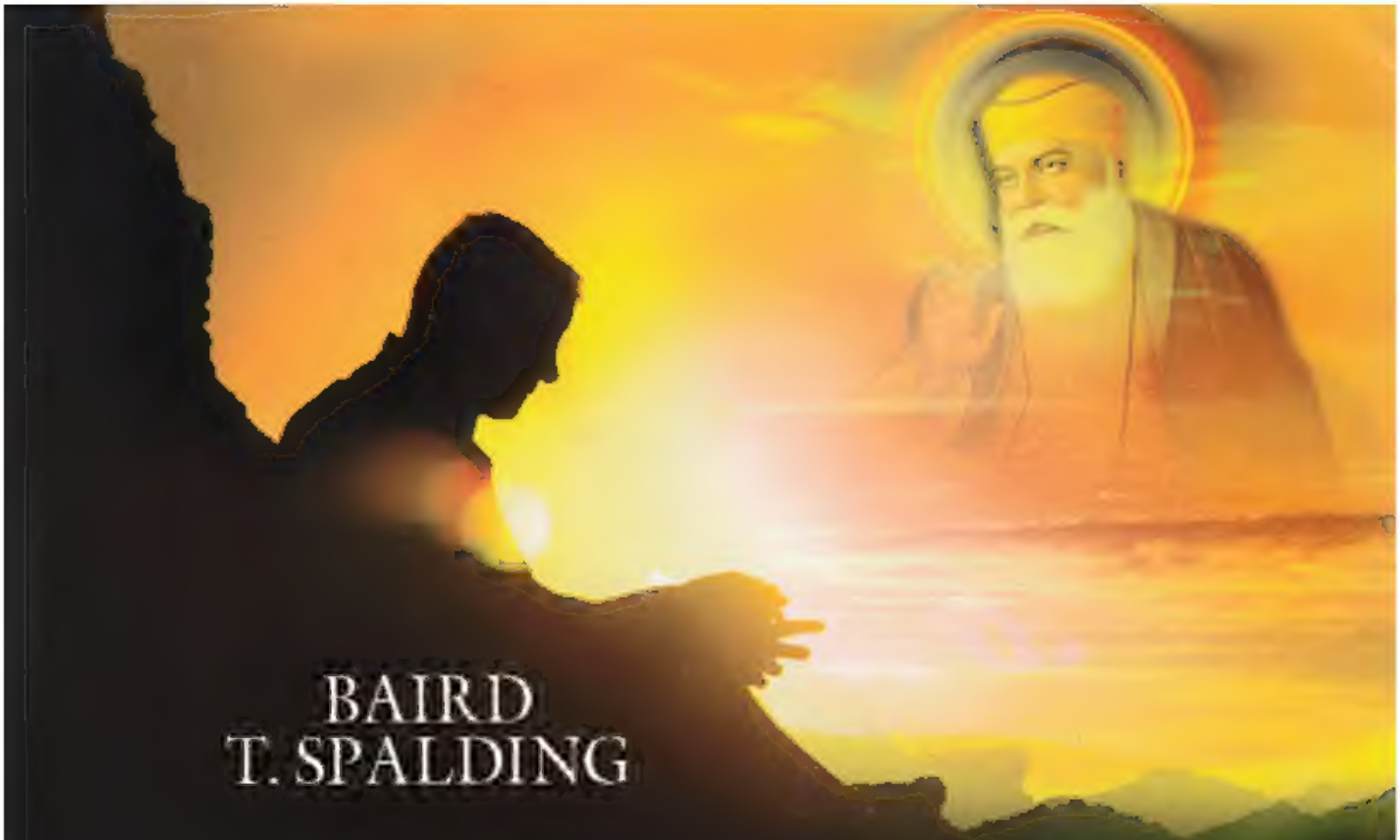

BAIRD
T. SPALDING

HÀNH TRÌNH VỀ VỚI CÁC CHÂN SƯ PHƯƠNG ĐÔNG

Life and Teaching of the
Masters of the Far East

NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

VĂN LANG

HÀNH TRÌNH VỀ VỚI CÁC CHÂN SƯ PHƯƠNG ĐÔNG

Đã có rất nhiều cuốn sách được in ra trên khắp thế giới nói về lãnh vực tâm linh, cũng như đã có rất nhiều tri thức và trải nghiệm về những gì liên quan đến các đạo sư, các guru, các bậc thầy tinh thần của các tôn giáo lớn trên toàn cầu.

Cuốn sách này có thể sẽ gây ra nhiều hoài nghi, thắc mắc, nhưng các sự kiện được tác giả thuật lại trong hành trình của nhóm nghiên cứu 11 người đi tới các xứ sở phương Đông, vào những năm cuối cùng của thế kỷ 19, chắc chắn nằm trong những nguồn mạch của một thế giới tinh thần bí ẩn, lạ lùng nhất nhưng cũng gần gũi nhất với đời sống tín ngưỡng của con người hiện đại. Hy Mã Lạp Sơn là những đỉnh cao tuyết phủ của bản đồ địa lý và cũng là những vùng sâu thẳm của bản đồ tâm linh, đối với cả phương Đông và phương Tây.

• VP CTY & NHÀ SÁCH : 40 - 42 NG. THỊ MINH KHAI, Q. 1 ĐT: 38.242.157
• SIÊU THỊ & NHÀ SÁCH : 01 QUANG TRUNG, Q. GÒ VẤP ĐT: 39.894.523
• NHÀ SÁCH VĂN LANG : 142-144 ĐINH TIÊN HOÀNG, Q. BT ĐT: 38.413.306
Hành trình về với các...

MỤC LỤC

Lời nói đầu 7

Chương Một: NĂM ĐẦU TIÊN 9

Chương Hai: NĂM THỨ HAI 134

Chương Ba: TRONG ÁNH SÁNG CỦA HIỂU BIẾT THẬT SỰ 235

Chương Bốn: CON ĐƯỜNG ĐẾN VỚI SỰ TỰ CHỦ 322

Chương Năm: ĐỒNG HÀNH VỚI BẬC CHÂN SƯ 428

Chương Sáu: NHỮNG CUỘC MẠN ĐÀM 479

Chương Bảy: DI CẢO 539

Chương Một

NĂM ĐẦU TIÊN

Có rất nhiều sách được in ra vào thời gian này nói về những vấn đề tinh thần, cũng như có rất nhiều nhận thức và tìm kiếm về sự thật liên quan đến những Bậc thầy vĩ đại của thế giới. Tôi như bị thúc giục hãy giới thiệu cho các bạn về kinh nghiệm của mình đối với những Bậc thầy của phương Đông.

Trong cuốn sách này, tôi sẽ không nỗ lực để trình bày chi tiết một tín ngưỡng hay tôn giáo mới mà chỉ thuật lại những hiểu biết của mình về những Bậc thầy để trình bày một số chân lý cơ bản trong giáo lý của họ.

Các Bậc thầy này ở rải rác trên một lục địa rộng lớn và việc sưu tầm đạo lý siêu hình của chúng tôi được tiến hành trên một phạm vi khá rộng bao gồm Ấn Độ, Trung Quốc và Iran. Chúng tôi có tổng cộng 11 người được huấn luyện đặc biệt và kỹ càng về mặt khoa học, đã từng dành phần lớn cuộc đời mình cho nghiên cứu. Chúng tôi nhất trí không bao giờ tán thành bất kỳ một lý thuyết nào nếu chưa được

chứng minh và cũng sẽ không bao giờ chấp nhận điều gì đó là hiển nhiên. Nhưng chúng tôi đã đi từ sự hoài nghi đến việc bị thuyết phục và tin tưởng đến nỗi ba người trong nhóm chúng tôi đã quyết định ở lại cho đến khi họ có thể sống cuộc đời của các Bậc thầy.

Tôi chỉ tường thuật những gì đã xảy ra và dùng bất kỳ khi nào có thể, những câu nói và lời miêu tả của chính những nhân vật mà tôi đã gặp gỡ hoặc sống chung hàng ngày trong cuộc hành trình này.

Đó là một trong những thỏa thuận ban đầu trước khi tiến hành công việc. Chúng tôi phải chấp nhận như một sự thật mọi điều mình chứng kiến mà không được đòi hỏi một sự giải thích cho đến khi chúng tôi đi sâu vào công việc, thâm nhập hoàn toàn vào cuộc sống của họ, ghi chú các bài học, sống và quan sát cuộc sống diễn ra hàng ngày của các Bậc thầy. Chúng tôi có quyền ở lại với các ngài bao lâu tùy ý, đặt bất kỳ câu hỏi nào, sử dụng mọi sự suy luận để rút ra kết luận và cuối cùng là chấp nhận những gì mình quan sát thấy là thật hay giả. Các xét đoán của chúng tôi sẽ không bao giờ bị phàn nàn hay can thiệp dù ở bất kỳ hoàn cảnh hay thời điểm nào. Các ngài muốn chúng tôi bị thuyết phục hoàn toàn trước khi tin vào bất kỳ điều gì mà mình nghe hoặc nhìn thấy. Do đó, tôi sẽ để cho độc giả có quyền chấp nhận hoặc chối bỏ những chuyện kể lại sau đây, tùy theo cách nhìn của mỗi người.

Chúng tôi đã sang Ấn Độ chừng 2 năm và hàng ngày thực hiện những công việc sưu tầm, thì một ngày nọ gặp Emil, một Bậc thầy rất nổi tiếng. Trong khi đi dọc theo một con đường trong thành phố thì thấy có một đám đông làm tôi chú ý. Một đám đông vây quanh một thuật sĩ đường phố, còn gọi là fakir, hình thức đạo sĩ mà ở quốc gia này có rất nhiều. Khi đang đứng ở đó, tôi phát hiện bên cạnh mình là một người đàn ông lớn tuổi không cùng đẳng cấp với những người xung quanh. Ông nhìn tôi và hỏi, có phải tôi đã sống khá lâu ở Ấn Độ rồi không? Tôi trả lời: "Khoảng 2 năm". Ông hỏi tiếp: "Ông là người Anh?" Tôi trả lời: "Người Mỹ".

Tôi vô cùng ngạc nhiên khi tìm thấy một người bản địa biết nói tiếng Anh nên mới hỏi ông nghĩ sao về màn biểu diễn của thuật sĩ. Ông trả lời: "Ồ, đây là một hình ảnh quen thuộc ở Ấn Độ. Những người này được gọi là thuật sĩ hay fakir, pháp sư, nhưng ẩn sâu bên dưới những tên gọi đó là một ý nghĩa tâm linh sâu xa"

Đến đây, chúng tôi chia tay và chỉ thỉnh thoảng gặp lại nhau trong 4 tháng sau đó. Cuộc hành trình phải đối mặt với một khó khăn gây cho chúng tôi nhiều nỗi lo âu. Trong lúc đang rối bời vì lo lắng, tôi gặp lại Emil. Ông lập tức hỏi điều gì đã khiến tôi lo lắng, và bắt đầu trò chuyện về vấn đề này.

Tôi rất ngạc nhiên vì không ai trong nhóm chúng tôi tiết lộ vấn đề này ra ngoài và chỉ bàn bạc trong nội bộ mà thôi. Thế mà ông lại biết rành rọt về tình cảnh của chúng tôi đến mức tôi nghĩ rằng ông đã biết tất cả. Ông giải thích mình có kinh nghiệm về vấn đề này và sẵn sàng giúp đỡ chúng tôi.

Chỉ trong vòng một hai ngày sau đó, vấn đề của chúng tôi được giải quyết. Mọi người cảm thấy vô cùng thoải mái. Chúng tôi rất ngạc nhiên. Tuy nhiên, do công việc bận rộn chiếm hết thời gian nên mọi người nhanh chóng quên đi.

Khi những khó khăn khác xảy ra, tôi thường có thói quen tham khảo ý kiến của Emil. Dường như càng trao đổi với Emil sớm chừng nào thì vấn đề của chúng tôi càng được giải quyết nhanh chừng đó.

Các người bạn trong nhóm cũng đã gặp và trò chuyện với Emil, nhưng tôi kể với họ rất ít về ông. Vào thời gian ấy, tôi đã đọc một số sách do ông chọn về truyền thuyết Hindu, và tôi hoàn toàn bị thuyết phục để tin rằng ông là một trong những chân sư. Sự tò mò ngày một dâng cao và sự thích thú của tôi ngày càng tăng thêm.

Một chiều Chủ nhật, khi đang đi dạo trên một cánh đồng, Emil bỗng chỉ cho tôi thấy một con bồ câu đang bay lượn trên đầu và thản nhiên bảo rằng nó đang tìm kiếm ông. Ông đứng yên một chỗ và chỉ trong thoáng chốc, con bồ câu đã sà xuống đậu trên cánh tay dang rộng của ông. Ông nói rằng, nó mang một thông điệp từ người anh em của ông ở phương Bắc. Điều này chứng tỏ người đồng đạo của ông chưa thể liên hệ trực tiếp, nên phải sử dụng đến phương tiện này. Về sau, chúng tôi còn được biết rằng các chân sư có thể trao đổi thông tin với nhau nhanh chóng bằng thần giao cách cảm, một phương tiện còn tinh tế hơn cả điện thoại hay sóng vô tuyến.

Tôi bắt đầu đưa ra những câu hỏi. Emil chứng minh cho tôi thấy ông có thể gọi loài chim đến với mình và điều khiển hướng bay của

chúng, rằng các loài hoa, thảo mộc nghiêng về phía ông khi ông đi qua, và các loài thú dữ đến gần ông mà không làm ông sợ hãi. Có lần ông đã tách hai con thú hoang đang tranh mồi và cấu xé lẫn nhau. Khi ông bước đến gần, chúng không cắn nhau nữa và đặt đầu chúng trên hai bàn tay của ông một cách đầy tin tưởng, rồi mỗi con lại tiếp tục ăn phần thịt của mình trong yên lặng. Ông lại còn bắt lấy một con thú hoang còn nhỏ đưa cho tôi cầm trên tay. Sau đó ông nói: "Không phải cái ngã vô thường, cái ngã mà bạn nhìn thấy, có thể làm được những việc này. Đó là cái ngã thâm sâu hơn, chân thực hơn mà bạn biết đến như Thượng Đế. Đó là Thượng Đế ngự bên trong tôi, Đấng Toàn năng ban phúc cho tôi, đã làm những việc này. Còn tôi, với cái ngã sinh diệt, tôi không thể làm được gì. Chỉ khi loại bỏ được cái bên ngoài và để cho bản chất bên trong, tức CÁI TÔI LÀ, lên tiếng và hành động và để cho tình yêu của Thượng Đế phát triển thì tôi mới có thể làm những điều mà bạn đã nhìn thấy. Khi để cho tình yêu của Thượng Đế biểu lộ qua bản thân mình và ban bố cho tất cả chúng sinh muôn loài, ta sẽ cảm hóa được thú dữ và không một tai họa nào có thể xảy đến với ta nữa".

Vào thời gian đó, tôi thụ huấn hàng ngày về đạo lý với Emil. Có khi ông thình lình xuất hiện trong phòng, dù tôi đã khóa cửa lại cẩn thận. Lúc đầu, việc này làm cho tôi hoang mang bỡ ngỡ, nhưng không bao lâu sau đã quen với cách xử sự của ông và mở cửa cho ông ra vào tự do. Sự tin cậy của tôi dường như làm cho ông hài lòng. Tôi không thể hiểu tất cả những lời dạy của ông và cũng không thể hoàn toàn chấp nhận những lời dạy đó, vì dù đã chứng kiến nhiều sự việc lạ lùng ở phương Đông, tôi cũng không bao giờ có thể chấp nhận mọi sự việc ngay lập tức. Tôi phải trải qua nhiều năm suy tư thiền định để nhận thức được ý nghĩa tâm linh sâu xa về cuộc đời của các bậc chân sư.

Các chân sư đạt được những thành tựu mà không chút tự hào, thái độ giản dị hồn nhiên như trẻ nhỏ. Họ biết năng lượng tình thương che chở họ và họ đã nuôi dưỡng tình yêu đó cho đến khi tất cả muôn loài trong thiên nhiên đều cảm mến và thân thiện với họ. Mỗi năm, ở Ấn Độ có hàng ngàn người bị chết bởi rắn độc và thú dữ, tuy nhiên, các Chân sư biểu lộ tình yêu bao la từ trong nội tâm các ngài đến mức làm cho các loài rắn độc và thú dữ đều trở nên vô hại. Đôi khi các vị ấy sống trong những vùng rừng thiêng nước độc hoang vu hẻo lánh nhất

sống trong những vùng rừng thiêng nước độc, hoang vu heo lánh nhất. Đôi khi các ngài cũng nằm phơi mình trước một ngôi làng để che chở ngôi làng ấy khỏi sự tấn công của thú dữ. Sau đó, các ngài an toàn ra đi và ngôi làng hoàn toàn bình yên vô sự. Trong trường hợp cần thiết, các ngài đi trên mặt nước, trên lửa đỏ, ngao du trong cõi vô hình, và làm nhiều việc lạ lùng khác mà chúng ta cho là nhiệm mầu, chỉ có những người có phép thần thông mới có thể làm được.

Người ta cho rằng con người không thể nào lấy nguồn thức ăn trực tiếp từ Vũ trụ, vượt qua được cái chết, và làm những phép lạ. Các Chân sư vẫn thường làm những việc ấy mỗi ngày. Tất cả những thứ mà họ cần dùng hàng ngày, như thực phẩm, áo quần và tiền bạc, họ đều lấy từ Vũ trụ. Họ đã vượt qua cái chết và có nhiều vị trong số họ sống trên năm trăm năm, điều này đã minh chứng bởi các tài liệu riêng do họ cung cấp.

Có không nhiều bậc Chân sư như thế ở Ấn Độ, những tông phái khác nhau dường như chỉ là những nhánh nhỏ từ giáo lý của họ. Họ nhận ra điều đó, và chỉ có một vài học giả có thể đến với họ mà thôi. Tuy nhiên, họ có thể tiếp xúc với một số rất nhiều đệ tử trong cõi vô hình. Dường như phần lớn công việc của họ là hoạt động trong cõi vô hình để giúp đỡ tất cả những linh hồn cảm thụ giáo lý của họ.

Giáo lý của Emil là nền tảng của công việc mà chúng tôi sẽ thực hiện nhiều năm về sau, trong cuộc hành trình lần thứ ba đến các đất nước ấy. Trong thời gian đó, chúng tôi sống chung với các Chân sư suốt ba năm rưỡi, cùng ngao du với họ, quan sát cuộc đời và công việc hàng ngày của các ngài ở Viễn Đông.

Cuộc hành trình lần thứ ba có mục đích sưu tầm về đạo lý, nhóm chúng tôi họp tại Potal, một làng nhỏ hẻo lánh ở Ấn Độ. Tôi viết thư báo tin trước cho Emil biết là chúng tôi sắp đến, nhưng không nói gì về mục đích cuộc hành trình và có bao nhiêu người đi. Khi đến nơi, chúng tôi vô cùng ngạc nhiên vì thấy Emil và các cộng sự đã chuẩn bị sẵn cho toàn bộ phái đoàn và biết rõ các kế hoạch của chúng tôi đến từng chi tiết. Emil đã từng giúp đỡ chúng tôi rất nhiều ở miền Nam Ấn, nhưng từ giờ phút này trở đi thì sự trợ giúp của ông không sao kể hết. Tất cả sự thành công của cuộc hành trình này đều nhờ ông và nhờ những linh hồn cao quý mà chúng tôi gặp gỡ giữa đường.

Chúng tôi đến Potal, khởi điểm của cuộc hành trình, vào chiều ngày 22–12–1894. Chúng tôi chợt nhận ra ngày khởi hành lại là sáng ngày lễ Giáng sinh, cũng là một trong những ngày đáng ghi nhớ nhất trong đời chúng tôi. Tôi không bao giờ quên những lời mà Emil nói sáng hôm ấy. Tiếng Anh của ông trôi chảy, tuy ông chưa từng tiếp nhận nền học vấn của người Anh và chưa từng rời khỏi phương Đông.

Ông bắt đầu:

"Hôm nay là ngày lễ Giáng sinh, đối với bạn đây là ngày Jesus ở Nazareth, tức Đấng Christ ra đời. Chắc hẳn các bạn nghĩ rằng ngài giáng trần để chuộc tội cho nhân loại và ngài là người hòa giải vĩ đại giữa các bạn và Thượng Đế. Các bạn dường như khẩn khoản Jesus như một người hòa giải giữa bạn và một Đấng Thượng Đế, đôi khi nghiêm khắc, đôi khi giận dữ đang ở nơi nào đó trên cõi Thiên đường. Tôi

không biết cõi trời đó ở nơi nào, nếu không phải là ở trong lương tri của các bạn. Dường như các bạn chỉ có thể gặp được Thượng Đế nhờ sự hòa giải từ con của Người, một vị ít nghiêm khắc và dễ cảm mến hơn – Đấng Tối cao mà tất cả chúng ta gọi là Đấng Trọn lành – mà ngày hôm nay là ngày kỷ niệm sự giáng sinh của ngài xuống thế gian. Đối với chúng ta, ngày này còn có ý nghĩa sâu xa hơn nhiều; nó không chỉ nhắc nhở ngày giáng trần của Chúa Jesus, mà còn tượng trưng sự xuất hiện của Đấng Christ trong lương tri của mỗi người. Ngày lễ Giáng sinh có nghĩa là ngày giáng trần của Bậc Chân sư Vĩ đại, người Giải phóng Vĩ đại của nhân loại để giúp mọi người thoát khỏi mọi hệ lụy và giới hạn của vật chất. Đối với chúng tôi, Đấng cao cả ấy giáng trần để chỉ cho chúng ta con đường dẫn đến Thượng Đế Toàn năng, Vô biên và Toàn trí. Bậc thầy vĩ đại này, người đã giáng trần vào hôm nay, đã được phái đến để cho thấy Thượng Đế không chỉ ngụ bên ngoài mà còn ở bên trong chúng ta; rằng Người không bao giờ bị phân tách ra khỏi chúng ta hoặc bất kỳ sinh vật nào mà Người đã sáng tạo; rằng Người luôn là Đấng yêu thương và che chở; rằng Người là tất cả, biết được mọi điều, hiểu được vạn vật và tất cả chân lý. Nếu tôi có sự hiểu biết về loài người, thì tôi cũng không có năng lực để diễn tả cho bạn, dù chỉ ở mức độ khiêm tốn, về ý nghĩa mà ngày Giáng sinh mang lại cho chúng tôi.

Chúng tôi hoàn toàn bị thuyết phục và hy vọng rằng bạn cũng sẽ nhìn thấy Bậc Chân sư Vĩ đại và lời truyền giảng này đến với chúng ta để chúng ta hiểu biết đầy đủ hơn về cuộc sống ở thế gian; rằng tất cả những giới hạn chết chóc chỉ do con người tạo ra và không được làm sáng tỏ. Chúng tôi biết rằng tất cả những bậc thầy vĩ đại nhất của các bậc thầy đến đây để thể hiện đầy đủ hơn về Đấng Christ ở trong Người và thông qua đó, Người đã thực hiện những công việc vĩ đại giống như Đấng Christ trong bạn, trong tôi, và trong tất cả nhân loại. Rằng chúng ta có thể, thông qua việc áp dụng những lời truyền giảng của Người, thực hiện tất cả những công việc mà Người đã làm và những việc lớn lao hơn.

Chúng tôi tin rằng Chúa Jesus đến đây để cho chúng ta hiểu nhiều điều hơn, rằng Thượng Đế là là nguồn gốc vĩ đại và duy nhất của mọi sự; rằng Thượng Đế là tất cả. Tất cả các bạn có lẽ đã từng nghe về việc chúng ta tin rằng Chúa Jesus đã nhận được những bài huấn luyện

đầu tiên từ chính chúng ta. Có lẽ một vài người trong chúng ta đã tin. Liệu có thành vấn đề không khi những bài giáo huấn của ngài đến từ chúng ta hay đến từ sự giác ngộ về Thượng Đế, nguồn gốc tồn tại của

vạn vật? Khi một người đã tiếp xúc được với nguồn cảm hứng thiêng liêng của Thượng Đế và phổ biến những ý nghĩ thiêng liêng ấy bằng lời nói thì phải chăng những người khác cũng có thể làm điều tương tự? Khi một người đã nhận được cảm hứng thiêng liêng từ Thượng Đế thì nó không phải là vật sở hữu riêng của anh ta. Nếu đón lấy nguồn ân huệ đó rồi giữ cho riêng mình thì anh ta đâu còn chỗ trống để tiếp nhận thêm những ân huệ khác nữa? Để nhận được nhiều hơn nữa, chúng ta phải cho đi những gì mình đã nhận được. Nếu cố chiếm giữ làm của riêng thì chúng ta sẽ gặp phải sự bế tắc, trì trệ. Giống như một guồng bánh xe vận chuyển bằng sức nước trong một nhà máy thủy điện. Nếu thình lình bánh xe lại tự ý muốn chặn dòng nước đã giúp nó vận chuyển và xoay vòng thì guồng bánh xe sẽ bị ngưng lại ngay lập tức. Dòng nước phải được chảy lưu thông tự do qua guồng bánh xe thì mới trở nên hữu ích và tạo ra điện năng. Con người cũng vậy, khi đã nhận được nguồn cảm hứng từ Thượng Đế thì phải phổ biến những tư tưởng tốt lành đó để có thể hưởng thụ được ích lợi của nó. Anh ta phải để cho mỗi người có cơ hội hưởng thụ và phổ biến những tư tưởng thiêng liêng để phát triển tinh thần tương tự như mình.

Theo quan điểm của tôi, tất cả những gì đến với Chúa Jesus đều là một sự ban ân trực tiếp từ Thượng Đế, cũng như đó là trường hợp không có gì phải bàn cãi của các Bậc thầy vĩ đại. Chẳng phải tất cả mọi sự đều xuất phát từ Thượng Đế và điều gì mà một người đã làm thì những người khác cũng có thể làm được? Các bạn hãy tin rằng Thượng Đế luôn muốn TỰ MÌNH biểu lộ và sẵn sàng làm như vậy, như ngài đã làm đối với Chúa Jesus và những vị khác. Chúng ta chỉ cần có sự mong muốn để cho ngài hành động. Thật vậy, chúng ta tin rằng tất cả đều bình đẳng; rằng tất cả mọi người đều là một; rằng những thành tựu của Chúa Jesus đều có thể được thực hiện bởi bất kỳ ai. Bạn sẽ thấy không có gì là bí mật hay huyền diệu trong những công trình đó. Sự bí mật chỉ có trong ý niệm vật chất mà loài người đã gán cho các sự việc ấy.

Chúng tôi nhận thấy các bạn đến với chúng tôi với ít nhiều hoài nghi. Chúng tôi tin các bạn sẽ ở lại đây để nhìn xem tận mắt chúng

tôi làm như thế nào. Còn những công việc mà chúng tôi làm và kết quả của những việc ấy ra sao, thì các bạn có trọn quyền tự do chấp nhận hay bác bỏ".

Chúng tôi rời làng Potal để đi Asmah, một làng nhỏ hơn ở cách đó gần 150km. Emil chỉ định hai người thanh niên tên là Jast và Neprow đi cùng chúng tôi. Cả hai đều là người Ấn Độ sáng sủa và khỏe mạnh. Họ hướng dẫn cuộc hành trình một cách thông thạo và chu đáo chưa từng thấy. Emil là người tiếp đón và coi sóc mọi sinh hoạt của chúng tôi ở ngôi làng, nơi khởi đầu cuộc hành trình. Ông có nhiều năm kinh nghiệm hơn những người khác. Jast là người đứng ra chỉ huy cuộc hành trình, còn Neprow, phụ tá của anh, coi sóc việc thừa hành mọi mệnh lệnh.

Emil tiễn chúng tôi đi và nhắn nhủ: "Các bạn sắp khởi đầu cuộc hành trình với Jast và Neprow. Với phương tiện di chuyển hiện tại, các bạn phải mất ít nhất là năm ngày mới đến trạm dừng quan trọng đầu tiên, ở cách đây 90 dặm. Tôi sẽ nán lại một thời gian ở đây bởi vì tôi không cần mất nhiều thời giờ như vậy để vượt qua chặng đường đó. Tuy nhiên, tôi sẽ có mặt ở đó để đón các bạn. Các bạn hãy để lại đây một người trong đoàn để quan sát và kiểm tra mọi việc có thể xảy ra. Bằng cách này, các bạn sẽ tiết kiệm thời gian và thành viên ở lại vẫn có thể theo kịp các bạn trong mười ngày là cùng. Chúng tôi chỉ yêu cầu anh ta quan sát và báo cáo lại những gì mình thấy".

Chúng tôi lên đường, Jast và Neprow phụ trách việc chỉ huy cuộc hành trình. Tôi cần phải nói rằng mọi việc được sắp xếp một cách vô cùng chu đáo. Tất cả chi tiết đều được giải quyết gọn gàng vào đúng lúc với một nhịp điệu và độ chính xác toàn hảo. Tình trạng này tiếp tục

duy trì trong suốt thời gian của cuộc hành trình kéo dài ba năm rưỡi.

Tôi muốn dành phần này để bổ sung ấn tượng của mình về Jast và Neprow. Jast là một người Ấn Độ thẳng thắn, tốt bụng, làm việc hiệu quả, không khoe khoang khoác lác. Anh đưa ra mọi mệnh lệnh bằng một giọng hòa nhã, và được tuân theo một cách nghiêm túc và kịp thời đến mức khiến cho chúng tôi ngạc nhiên. Ngay từ đầu, chúng tôi đã nhận thấy những đức tính của anh và không tiếc lời ngợi khen. Neprow cũng là một người có nhân cách tuyệt vời, và dường như là người có khả năng hiện diện ở khắp nơi. Anh luôn giữ được bình tĩnh, có hiệu suất làm việc kỳ lạ, với khả năng suy ngẫm và hành động rất mau lẹ. Đoàn trưởng của chúng tôi nhận xét: "Những người bạn đồng hành này thật tuyệt vời. Thật vô cùng thoải mái khi tìm được người có thể suy nghĩ và hành động ăn ý".

Qua ngày thứ năm của chuyến đi, khoảng 4 giờ chiều chúng tôi đến làng Asmah. Như đã hẹn trước, Emil đã có mặt tại đó để đón chúng tôi. Các bạn có thể tưởng tượng được sự ngạc nhiên của chúng tôi như thế nào không? Chúng tôi đến đây bằng một con đường duy nhất có thể đi được và bằng những phương tiện di chuyển mau chóng nhất. Chỉ có những nhân viên đưa thư thạo việc người bản xứ, đi luân phiên nhau từng chặng đường và đi suốt ngày đêm mới có thể đi nhanh hơn chúng tôi. Thế mà một người đã có tuổi và tuyệt đối không thể nào đi nhanh hơn chúng tôi trên một quãng đường dài 90 dặm lại đến trước và đang có mặt tại đây!

Tất nhiên, ngay lập tức chúng tôi đặt câu hỏi với Emil và háo hức chờ đợi. Emil trả lời: "Khi các bạn sắp sửa lên đường, tôi có nói rằng sẽ có mặt tại đây để đón các bạn, và tôi đã đến đây. Tôi xin đặc biệt lưu ý các bạn về điểm này, rằng con người khi ở đúng vào môi trường của mình thì sẽ không còn giới hạn, nghĩa là anh không còn bị giới hạn về mặt thời gian và không gian nữa. Khi anh đã tự nhận thức được bản thân thì không cần phải chậm chạp lê gót suốt 5 ngày để vượt qua 90 dặm. Trong môi trường thích hợp của mình, anh có thể trong khoảnh khắc vượt qua được mọi quãng đường, dù xa bao nhiêu đi nữa. Chỉ mới đây, tôi còn ở làng Potal, nơi mà các bạn đã từ giã ra đi cách đây 5 ngày. Những gì các bạn nhìn thấy là thể xác tôi vẫn còn ở đấy. Thành viên mà các bạn để lại ở Potal sẽ nói cho các bạn biết rằng tôi đã trò chuyện với anh ta cho đến gần 4 giờ chiều rồi mới nói.

tôi phải đi đón các bạn, vì có lẽ các bạn đã gần đến nơi. Anh ta hẳn sẽ còn thấy thể xác bất động của tôi ở đó. Tôi chỉ làm như vậy để cho các bạn thấy rằng chúng tôi có thể rời thể xác để gặp lại các bạn bất cứ ở đâu và bất cứ lúc nào. Hai người dẫn đường đồng hành cùng các bạn cũng có thể di chuyển bằng cách đó như tôi. Nhưng nhờ vậy các bạn sẽ hiểu rõ hơn rằng chúng tôi cũng vẫn là những người thường, cũng xuất thân từ một nguồn gốc như các bạn; rằng không có gì bí ẩn, ngoại trừ việc chúng tôi phát triển được những năng lực mà Thượng Đế Toàn năng đã ban cho tất cả chúng ta. Thân xác tôi nằm tại chỗ cũ cho đến chiều tối. Kế đó, tôi sẽ đem nó về đây, và thành viên kia cũng sẽ ra đi theo cùng một con đường của các bạn. Anh sẽ đến đây kịp thời. Sau một ngày nghỉ ngơi, chúng ta sẽ đi đến một làng nhỏ cách đây chừng một ngày đường, nghỉ lại đó một đêm. Sau đó, sẽ trở lại đây để đón thành viên kia và để nghe anh báo cáo lại mọi việc. Tối nay, chúng ta sẽ tập hợp lại tại nhà nghỉ. Còn bây giờ thì tạm thời chia tay".

Tối đến, sau khi chúng tôi đã tề tựu đông đủ, thình lình Emil xuất hiện trong phòng mà không cần mở cửa và nói: "Các bạn vừa thấy tôi xuất hiện trong gian phòng này bằng một cách mà người ta gọi là nhiệm màu. Nhưng sự thật thì không có gì là mầu nhiệm cả. Để tôi làm một cuộc thí nghiệm nhỏ mà các bạn sẽ tin bởi vì các bạn có thể nhìn thấy tận mắt. Mời các bạn hãy bước lại gần để thấy rõ. Đây là một cái ly nhỏ đựng nước mà các bạn vừa múc ở dưới suối lên. Một viên nước đá rất nhỏ đang hình thành ở chính giữa ly nước. Các bạn hãy nhìn xem nó ngày một lớn dần do kết hợp thêm với nhiều viên nước đá khác. Đến bây giờ thì toàn bộ nước trong ly đều đã đông đá. Điều gì đã xảy ra? Phải chăng tất cả rồi sẽ đông lại? Nhưng với mục đích gì? Không có mục đích gì cả. Bạn hỏi bằng những điều xác thực, còn tôi nói bằng một quy luật hoàn hảo. Nhưng trong trường hợp này, điều gì sẽ xảy ra sau cùng? Chẳng gì cả, vì chẳng có điều gì tốt đẹp đã hoặc có thể đạt được. Nếu tôi quyết định thực hiện việc này một cách trọn vẹn thì điều gì sẽ xảy ra? Sự phản ứng. Phản ứng đối với ai? Với tôi. Tôi biết rõ luật tự nhiên. Điều mà tôi gây ra sẽ tác động trở lại vào tôi cũng chắc chắn như là khi tôi gây ra nó vậy. Bởi đó, tôi chỉ tạo những điều lành, và điều lành sẽ trở lại với tôi. Các bạn thấy rằng nếu tôi cứ tiếp tục tạo ra sự lạnh giá xung quanh mình thì cái lạnh sẽ tác động vào mình tôi trước khi tôi kịp kết thúc, và tôi sẽ bị chết

công. Đó là kết quả mà tôi gặt hái được do việc làm của mình. Trái lại, nếu chỉ làm việc lành thì tôi sẽ gặt hái kết quả của việc lành ấy. Sự xuất hiện của tôi chiều nay trong gian phòng này có thể giải thích

một cách tương tự. Chẳng có gì bí ẩn cả, đúng không? Có chăng là tôi đã sử dụng quyền năng, hay định luật mà Thượng Đế đã ban cho tôi thông qua Người con yêu quý? Người đó có phải là anh, là tôi, là tất cả nhân loại không? Sự mầu nhiệm nằm ở đâu? Quả thật là không có bí mật nào cả.

Hãy xem xét niềm tin được tượng trưng bởi hạt giống cây mù–tạt. Nó đến với chúng ta từ vũ trụ thông qua Đấng Christ ở bên trong, vốn đã được sinh ra bên trong tất cả chúng ta. Chỉ trong một khoảnh khắc, niềm tin ấy thâm nhập vào thông qua Đấng Christ, hay siêu ý thức, điểm tiếp thu cảm xúc bên trong mỗi chúng ta. Vị Thánh thần này đến theo nhiều cách, có lẽ trong cả những thực thể nhỏ bé nhất, và tìm kiếm sự chấp nhận. Chúng ta phải chấp nhận và cho phép vị Thánh thần này tiến vào để hợp nhất với điểm sáng hay hạt giống kiến thức, hoặc những suy xét xung quanh chúng và bám chặt vào đó, giống như các phân tử nước đá bám vào viên nước đá trung tâm. Vòng tròn đó sẽ phát triển lớn dần, qua từng phân tử bám vào, từng vòng một, cũng giống như viên đá, tăng lên theo cấp số nhân và thể hiện hạt giống kiến thức cho đến khi bạn có thể nhìn thấy một núi khó khăn. *Ngươi hãy loại bỏ và ném xuống biển*, và rồi công việc sẽ hoàn thành. Gọi đây là chiều không gian thứ tư hoặc nếu muốn, chúng ta có thể gọi đó là Thượng Đế trong biểu hiện, thông qua Đấng Christ bên trong mỗi chúng ta.

Bằng cách này, Đấng Christ đã sinh ra đời. Mary, người Mẹ Vĩ đại, đã lĩnh hội tư tưởng; tư tưởng được giữ trong tâm hồn, sau đó hấp thu vào thân xác bà. Nó sẽ được giữ một thời gian ở đó, sau đó được sinh ra như một Chúa Hài đồng hoàn hảo, Người con Duy nhất, Người của Thượng Đế. Ngài được nuôi dưỡng và được bảo vệ, được thừa hưởng những gì tốt đẹp nhất từ mẹ, được chiêm ngưỡng và chúc tụng cho đến khi ngài lớn lên, trưởng thành. Nhờ đó, Đấng Christ đã đến trong tất cả chúng ta, trước tiên như một hạt giống tư tưởng được gieo trồng trên mảnh đất tâm hồn của chúng ta, nơi Thượng Đế hiện hữu. Tư tưởng đó được giữ trong tâm hồn như một lý tưởng hoàn thiện, sau đó

được sinh ra như một Người con Hoàn hảo, Đấng Christ.

Các bạn vừa thấy những gì đã được thực hiện ở đây, và nếu các bạn còn đang ngờ vực chính đôi mắt của mình thì tôi sẽ không trách các bạn điều đó. Tôi nhìn thấy trong tư tưởng các bạn có vài người đang nghĩ rằng đây chắc là một cuộc thôi miên. Như vậy là trong số các bạn có người không tin rằng họ có thể sử dụng tất cả những khả năng thiên phú của Thượng Đế ban cho mà họ vừa thấy biểu lộ lúc chiều nay. Phải chăng họ tin rằng tôi đã kiểm soát tư tưởng hay thị giác của họ? Phải chăng các bạn tin rằng tôi đã làm một cuộc thôi miên tập thể vì tất cả các bạn đều thấy những gì xảy ra? Các bạn có nhớ chăng trong Kinh Thánh có thuật lại rằng Chúa Jesus đã từng xuất hiện trong một gian phòng mà các cửa đều đóng kín? Tôi đã làm y như ngài. Các bạn có thể nghĩ rằng Chúa Jesus, Bậc thầy Vĩ đại, lại cần phải dùng đến phép thôi miên hay sao? Ngài đã dùng những quyền năng mà Thượng Đế ban cho ngài, như tôi đã làm chiều nay. Không có gì tôi làm mà mỗi người trong các bạn lại không thể làm được. Và không phải chỉ có các bạn mà thôi đâu. Mỗi người sinh ra trên thế gian này đều có những quyền năng tương tự. Tôi ước mong sao tất cả đều rõ ràng minh bạch trong tư tưởng của các bạn. Các bạn là những con người có cá tính, chứ không phải là những vật thể thụ động, vô tri giác. Các bạn có ý chí tự do của mình. Chúa Jesus không cần phải thôi miên ai cả và chúng tôi cũng thế. Các bạn hãy cứ nghi ngờ chúng tôi bao nhiêu tùy ý, cho đến khi nào các bạn đã dứt khoát tin tưởng. Nhưng bây giờ thì các bạn hãy gạt bỏ cái ý nghĩ về sự thôi miên, hoặc ít nhất hãy để yên nó một chỗ cho đến khi các bạn đã đi sâu vào vấn đề. Chúng tôi chỉ yêu cầu các bạn hãy giữ một tinh thần cởi mở".